

Sygn. akt II K 23/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Koszalinie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Matejko

Protokolant: sekr. sąd. Adriana Jurek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Koszalinie Adama Niedka

po rozpoznaniu w sprawie z wniosku skazanego J. G.

o wydanie wyroku łącznego

w przedmiocie umorzenia postępowania

p o s t a n a w i a

1. na podstawie art. 572 kpk w zw. z art. 17§1 pkt 7 kpk umorzyć postępowanie o wydanie wyroku łącznego,
2. na podstawie §14 ust. 5 i §2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1348) zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. O. kwotę 147,60 (stu czterdziestu siedmiu złotych i sześćdziesięciu groszy) złotych, w tym podatek od towarów i usług, tytułem wynagrodzenia za wykonane czynności obrony z urzędu,
3. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk kosztami postępowania obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Skazany J. G. złożył do Sądu Rejonowego w Koszalinie wniosek o wydanie wyroku łącznego (który wpłynął w dniu 2 listopada 2012 roku), w zakresie kar orzeczonych: wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Koszalinie w sprawie II K 17/12, wyrokiem Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 8/09, oraz kar za wykroczenia orzeczonych przez Sąd Rejonowy w Koszalinie, w dziewięciu sprawach. Postanowieniem z dnia 5 lutego 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 961/12 Sąd Rejonowy w Koszalinie stwierdził swą niewłaściwość i przekazał sprawę do rozpoznania według właściwości do Sądu Okręgowego w Koszalinie.

Na podstawie akt Sądu Okręgowego w Koszalinie w sprawie II K 89/11 ustalono, iż było już prowadzone postępowanie o wydanie wyroku łącznego z wniosku skazanego J. G., który wpłynął do Sądu w dniu 17 października 2011 roku. Zakres tego postępowania był tożsamy z zakresem obecnego postępowania zainicjowanego kolejnym wnioskiem skazanego. W sprawie II K 89/11 Sąd postanowieniem z dnia 6 grudnia 2011 roku umorzył postępowanie w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar z wyroku Sądu Okręgowego w Koszalinie wydanego w sprawie **II K 8/09**, uznając iż nie podlegają one łączeniu z karami z żadnego z wyroków jednostkowych wydanych przez sądy rejonowe. Jednocześnie zaś z uwagi na możliwość połączenia kar z poszczególnych wyroków sądów rejonowych Sąd Okręgowy przekazał sprawę w tym zakresie do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Koszalinie. Postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie jest prawomocne. Następnie Sąd Rejonowy w Koszalinie wyrokiem łącznym z dnia 15 lutego 2012 roku w sprawie pod **sygn. akt II K 17/12** objął jednostkowe skazania ze spraw II K 403/05, X K 873/08 i X K 735/08 Sądu Rejonowego w Koszalinie i orzekł o karze łącznej.

Na podstawie karty karnej Sąd ustalił, iż po rozpoznaniu sprawy II K 89/11 (przez Sąd Okręgowy w Koszalinie), oraz II K 17/12 (przez Sąd Rejonowy w Koszalinie) wobec skazanego nie zapadły żadne kolejne wyroki skazujące.

Sąd zważył co następuje:

Wniosek skazanego nie może być uwzględniony, albowiem brak jest w sprawie podstaw do ponownego rozstrzygnięcia w zakresie tych samych wyroków jednostkowych.

Zgodnie z treścią art. 85 kk Sąd orzeka karę łączną tylko w takich sytuacjach, gdy sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw (...).

W myśl zaś art. 17§1 pkt 7 kpk nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało prawomocnie zakończone (zasada powagi rzeczy osądzonej). Zasada ta oznacza, iż niedopuszczalne jest prowadzenie postępowania w tej samej pod względem podmiotowym i przedmiotowym sprawie. Zatem z chwilą stwierdzenia występowania w sprawie powagi rzeczy osądzonej sąd zobligowany jest umorzyć postępowanie.

W przedmiotowej sprawie zachodzi taka właśnie sytuacja. Sąd Okręgowy w Koszalinie postanowieniem z dnia 6 grudnia 2011 roku w sprawie II K 89/11 rozstrzygnął już bowiem sprawę z wniosku skazanego J. G., prawomocnie ją umarzając. Obecnie rozpatrywany wniosek skazanego jest w pełni tożsamy z wnioskiem rozpoznany w sprawie II K 89/11.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd z uwagi na wcześniejsze prawomocne zakończenie postępowania karnego w tym samym zakresie stwierdził przesłankę z art. 17§1 pkt. 7 kpk i umorzył postępowanie. Na marginesie stwierdzić należy, iż kary orzeczone za wykroczenia nie podlegają w ogóle przepisom o orzekaniu kary łącznej zawartym w art. 85 kk i następnym.

W niniejszym postępowaniu o kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt. 2 kpk.

Na podstawie §14 ust 5 i §2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163 poz. 1348) Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata R. O. kwotę 147,60 złotych (w tym podatek od towarów i usług) tytułem wynagrodzenia za wykonane czynności obrony z urzędu w sprawie o wydanie wyroku łącznego. Obrona ta mimo, iż została wykonana, to nie została opłacona. Wskazana kwota mieści się w granicach zakreślonych powołanymi przepisami.

Mając na uwadze przedstawione motywy Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.